

Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 160 ΑΚ

Και πάλι οι κατηγορούμενοι εμφανίζονται (δήθεν) να αγνοούν ρητή διάταξη νόμου και συγκεκριμένως το άρθρο 160 § 2 εδάφ. β' του ΑΚ, κατά το οποίο : **αν στην έγγραφη σύμβαση συνταχθούν πλείονα του ενός πρωτότυπα, αρκεί η υπογραφή του κάθε μέρους στο πρόσωπο που προορίζεται για το άλλο. Και τούτο, διότι καθένας από τους συμβαλλομένους που κατέχει εκείνο εκ των δύο πρωτοτύπων στο οποίο έχει τεθεί η υπογραφή του αντισυμβληθέντος, έχει την δυνατότητα - όταν θα το χρησιμοποιήσει - να θέσει επ' αυτού και την δική του υπογραφή.** Το δε περαιτέρω γεγονός ότι εμείς επικαλούμεθα την σύμβαση αυτή, έχει ως έννομο επακόλουθο το ότι εμείς δεχόμεθα την κατάρτισή της, μολονότι δεν έχουμε υπογράψει στο έγγραφό της. Βεβαίως, είναι νόμω δυνατόν οποτεδήποτε να τεθεί ΣΥΝΝΟΜΩΣ επί του ως άνω εγγράφου η υπογραφή του νομίμου αντιπροσώπου μου.

Και ταύτα, εανεξαρτήτως του ότι :

(i) η προκειμένη σύμβαση καταρτίζεται εγκύρως ατύπως (προφορικώς), δεδομένου του ότι ο νόμος δεν προβλέπει γι' αυτήν κάποιον έγγραφο τύπο (ΑΚ 158) και

(ii) εν προκειμένω τα μέρη δεν όρισαν το ως άνω έγγραφο ούτε ως (συστατικό) τύπο¹ της εν λόγω συμβάσεως (βλ. την ΑΚ 159 § 2 εδάφ. α') ούτε και ως αποδεικτικό τύπο αυτής.

Συνεπώς, η μη υπογραφή του εγγράφου από το νόμιμο εκπρόσωπό μου δεν συνεπάγεται ακυρότητα (δηλαδή νόμω ανυπαρξία) της συμβάσεως αυτής (ΑΚ 180) και γι' αυτό η μη υπογραφή του εγγράφου από αυτόν δεν έχει προφανώς καμμία απολύτως έννομη επιρροή στο ζήτημα της κατάρτισης της συμβάσεως.

¹ Βλ. **Σπυριδάκη**, Εισηγήσεις αστικού δικαίου², § 85.6.2. σελ. 89. **Απ. Γεωργιάδη**, Γενικές αρχές αστικού δικαίου³, § 31 περιθ. αριθ. 36 σελ. 392.